

Izbaja vsaktorek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pada na t dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po posti prejemjan ali v Gorici na dom posiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in letnje 250 K. Prodaja sev Gorici v tobakan Schwarz v Šolskih ulicah, Jeliersitz v Nunskeh ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravljanje se nahaja v »Narodni tiskarni«, ulica Tetturini b. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročino pa na upravljanje »Gorice«. Oglaši se računijo po petkratih in sicer ako se tiskajo 1-krat po 16 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiskar „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Razmišljavanja.

Krasne besede smo čitali v „Prim. Listu“ in „Gorici“, ki pozivljajo goriške Slovence, naj poravnajo nasprotja, ki se nahajajo med njimi, pa naj se združijo v krepko falango (bojno čelo) proti skupnemu sovražniku, liberalizmu, in njegovemu zastopniku And. Gab-u.

Liberalizem steguje vedno dalje svoje prste; začel je med učiteljstvo in prosto ljudstvo, šopri se po trgih in vaseh, pristaže šteje v zadnjem kotu po beznicah in liberalnih družtvih. Liberalizem in „Svobodna Misel“ nahaja se v mestu pri zrelih možeh in šopirnih ženskah, pa tudi med mladino obojega spola, ki obiskuje šolo, ali je šoli že odlastila.

Liberalizem je začel v deželnem zboru po zadnjih volitvah ter napenja vse svoje moči, da bi dobil deželno upravo popolnoma v svoje roke.

Kdo ne bi pričakoval, da pri tej priliki se vzdigne vse, kar leže in grede, kar čuti in misli v resnici krščansko in narodno, ter se postavi po robu možem, ki širijo nauke in nazore, ki so narodu škodljivi in pogubljivi v vsaktem oziru. Ali kakšna prevara?

Agrarci pravijo, da niso proti katoliški veri, da spoštujejo njene nauke, da so samo proti zlorabi cerkve in vere v politične namene. In kaj delajo njihovi zastopniki v deželnem zboru? Brez upora in boja, prosti in neprisiljeni so se udali gospodstvu glavnega liberalca in očetu liberalizma, And. Gab-u. S tem so pokazali, ali da nimajo pravega spoznanja, ali da nimajo poguma, da bi se uprli skupnemu sovražniku. Ako niti pred enim človekom ne morejo obstati, kako se bodo ustavljali celi četi Italijanov, ko se združijo? Žalostna jim majka!

Edini, ki so se uprli liberalnemu mogočenju, bili so poslanci slovenske ljudske stranke pod spretnim vodstvom izkušenega politika dr. Gregorčiča. Ko so jih hoteli liberalci in agrarci, zvezani s proštom Faidutijem, prekvapiti pa vzeti v zmisu predloga dr. Frankota v svoje roke deželno upravo z izvolitvijo deželnega odbora po njihovih željah, niso se pomicali niti en trenutek, marveč so nastopili kot možje ter zaprečili z abatinenco nakano združenih sovražnikov. Niso se bali očitanja, da niso sklicali shoda zaupnikov, ne izvrševalnega odbora, ne vodstvene seje, marveč prevzeli so vso odgovornost za svoj korak, spominjajoč se, da sila ne pozna zakona. „Not kennt kein Gebot“; kjer je sila, se udari, pa se ne vpraša, po katerem taktu. Kdor jo dobi, jo nese in hudi.

Poslanci slovenske ljudske stranke zaslужijo priznanje in zahvalo za ta junaški čin. Njihove zasluge ne zmanjšuje okoliščina, da je bila tudi ena italijanskih strank s svojega stališča siljena do enakega koraka.

Vsakdo bi pričakoval, da slovenska ljudska stranke bo ponosna na svoje bojevnike v deželnem zboru, da jim ne bo kritila ne priznanja, ne zahvale za njihov junaški nastop, da bo s ponosom kazala na nje kot na može, ki so v polni meri opravili zaupanje, katero so stavili vloveli v nje.

Po večini se je to tudi zgo-

člani, četudi morebiti le maloštevilni, ki so krenili na popolno nasprotno pot, ki ne vidijo svojega glasynega nasprotnika v očetu in oznanovalcu liberalizma And. Gab., marveč v voditelju ljudske stranke dr. Gregorčiču.

Zato so se posamezni člani te struje razveselili, ko so izvedeli o zvezi Faidutti-Gabriček, ki je bila naperjena, kakor sami priznavajo, v prvi vrsti proti slov. kat. stranki, češ, zdaj je dr. Gr. potleb.

Zato so si izmislieli zvezo Pajer-Gregorčič, da so mogli po zadnjem udružiti, ter so pričeli proti njemu časnikiški boj, kakoršen ni znan med pričasti iste stranke.

And. Gab. in ti gospodje so se srečali na isti poti, v boju proti dr. Gr., načelniku slov. ljud. stranke in njenega kluba v dež. zboru.

Vsekod mora priznati, da to so nezdravi odnosi in da to ne more trajati dalje, ako noče stranka, da zgubi vso svojo moč in ugled ter da bo v zasmeh vsem, ki pojdejo mimo nje.

Opcarjammo mlade rdečoljube, katerim se zdi, da strankino vodstvo melje prepočasi, naj ne delajo skokov v stran. Ako jih veseli delo, ostane jim ga čez glavo; naj začnejo tam, kjer so stari najmanj spretni, pri raznih organizacijah, ali starih naj ne motijo pri njih premišljenih, četudi za tega ali onega prepočasnih korakov. Ako bodo mogli mladi ob večeru svojega javnega delovanja kazati na toliko izbojevanih bojev in toliko časnih in srečnih uspehov, kakor mnogokdo izmed starih, jim bomo čestitali!

Za zdaj pa naj bodo prepričani, da ne bodo prave poti vsi tisti, ki se dejansko družijo z And. Gab., največje nesrečo za goriško deželo. S katerim človekom ima And. Gab. toliko opraviti ko z dr. Gregorčičem? In z And. Gab. naj bi tekmovali pristaši ljudske stranke v napadanju in pobijanju dr. Gr.!

To ne sme biti!

Gabršček proti dr. Gregorčiču.

(Prosto po „Soči“).

Po noči sanja o dr. Gregorčiču, tepe se z njim, kriči, maha okoli sebe, ves preplašen se zбудi ter gleda, kje je Gregorčič. Zaspi pa zopet vidi Gregorčiča, (ki mu je vedno na poti, da ne more doseči svojih ciljev). Zjutraj se ga spomni pri kavi; po kavi pa se vsede ter piše stupene članke proti Gregorčiču. Tem člankom je namen: vzeti Gregorčiču ugled in čast ter ga politično uničiti, da bi potem on stopil na njegovo mesto.

Včasih ima Gabršček jasnejše trenotke, pa si misli: kako je bilo lepo v tistih časih, ko je imel Gregorčiča na svoji desni strani, da je zanj mislil in ga vodil. Gregorčič je začrtal pot, dajal migtajo, je vodil politični voz, Gabršček pa je pisal v „Sočo“ ter se neizmerno dobro počutil v vlogi narodnega delavca pod okriljem dr. Gregorčiča.

Gregorčič je imel gmočno škodo, ko je izročil Gabrščeku „Sočo“ z vsemi zankami (1400 gld.), Gabršček je zadobil s

žalil in proval je na desno in levo ter na ta način nakopal stranki brez potrebe domače in drugovodne sovražnike. Gabršček se je moral boriti za svojo eksistenco ter delati in delati za svoj žep in to mu je bilo glavno narodno delo. Gregorčič pa je bil poslanec, voditelj naroda in plačan semeniški profesor in je svoje narodno delovanje čisto drugače razumel in vršil nego „nesebični“ Gabršček. Gabršček si je s svojim nepotrebnim pobalinskim zmerjanjem in psonovanjem nakopal marsikatero nevšečnost na glavo, Gregorčiču se pa tega ni bilo treba batiti, ker se je vedno vedel kot omikan in dostenjen mož. Gabršček je ostal afarist, tak, kakoršen je vedno bil, Gregorčič pa dela z isto unemo za našo sveto narodno stvar današnji dan, kakor je delal pred 25 leti.

In Gabršček?! Odkar je zapustil Gregorčiča, je mož zbegal in hitro je začel na kriva pota. Že l. 1899 se je zvezal z dr. Tomo, da sta provzročila razkol na Goriškem v neizmerno škodo goriškim Slovincem, in od takrat je padal „nesebični“ mož niže in niže.

Gregorčič je postal slovenski požrtvalki rodoljub, do katerega ima slovensko ljudstvo kljub Gabrščekovemu bevskanju zaupanje, Gabršček pa je v skribi za svoj žep začel tako daleč, da ga ne mara nikdo več. Gregorčičova sovražijo vse pravi Italijani v svojem srcu, a priznavajo njegovo neumorno, nesebično delovanje, posebno pa njegov vstop na šolskem polju. Gabrščeka Lahi po vse pravici hvalijo, ker veda, kako velikansko škodo dela goriškim Slovincem s svojim (divjim) prepirom in razdiranjem. Ugleden Italijan se je izjavil, da sam Bog jim je poslal na pomč dr. Tumo in And. Gaberščeka.

Gabršček bi iskd to odvrnil od sebe, tako da bi goriški Slovinci tega ne videni. Od l. 1899, torej celih 9 let že odvrača to od sebe, pa ni še odvrnil ničesar. 9 let že ubija Gregorčiča, pa ga še ni ubil. Dolgh 9 let že vodi Gabršček boj za svoj žep, to je čas, v katerem je Gregorčič veliko storil za goriške Slovence, a Gabršček jim mnogo škodoval. 9 let že tolče Gabršček po Gregorčiču, a dosegel ni, kar je hotel. Obratno! Trezni opozovalci so že davno spregledali — drugi tudi že bodo, že poskrbimo za to — da vidijo v Gabrščeku narodnega koristolovca in v Gregorčiču neumornega, pozrtovalnega rodoljuba.

Gabršček to že čuti, zato pa se bori tako vehementno proti Gregorčiču, ki razkrinkuje njegovo šarlansastro.

In glejte! Današnji dan mu ne verjamajo nič več niti v lastnem taboru. — Celo tam so se naveličali Gabrščekove ostudne gonje proti Gregorčiču in njegovega koristolovja. Povsodi se vidi, kako se bori Gabršček le za svojo csebo, za svoj žep. Gabrščeku je bil žep glavno, odkar dela na političnem polju. Lepo se je v taboril v denarnih zavodih, kjer ima kneževsko starovanje, svoje štacune in delalnice. Resno se nikdar ni boril za boljše čase goriških Slovencev (užitnina!), če ni kaj zalo, da bo tudi njemu v korist. Mož pa kriči in vpije, da bi se ne videli njegovi nečedai namenit poseljeno na hreni ter raz-

vahno agilnost, kadar mu žuga, da izgine masten zalogaj, o katerem je mislil, da je že nje gov. Gregorčič si ni prihranil na političnem polju tisočakov, ker mnogo žrtvuje za narodne koristi, Gabršček pa bi si red nabral tisočakov, ker ne dela brezpisčno in iz ljubezni do slovencev naroda kakor Gregorčič. Tak je bil Gabršček nekdaj, tak je sedaj, ko so ga zateli že slepci spoznavati.

Hoče si pomagati z nesramnim vdrihanjem in obrekovanjem Gregorčiča. „Soča“ je prinesla že ogromno število perfidnih napadov na Gregorčiča. Vse tisto piše ali pa inspirira Gabršček. Tako divja že 9 let proti Gregorčiču. Mož vpije nad njim, češ, poglejte mene, Gabrščeka, kako sem priden! Saj drugim prizanašam, samo „klerikalca“ Gregorčiča hočem ubiti! Rad bi odvrnil od sebe vse storjene grehe, zato hoče obrniti pozornost od sebe na Gregorčiča (ki mu je na poti).

Ali vse laži po „Soči“, vse obrekovanje ne bodo pomagalo. Gad piha, ko so mu stopili na rep, toda ne odžene jih. Ne mislijo ga izpustiti izpod pete, ampak ga še prav pošteno pritisnati. — Sodba pride nad njega radi Gregorčiča. Malo koristnega je delal, samo za žep je skrbel, prepričal povsod, kjer je bil, in Gregorčiča je preganjal.

Volitve in zveze — Še enkrat.

„Slovenski N-rod“ je prinesel v svoji številki z dne 20. t. m. dopis iz Goriče o razmerah v goriškem deželnem zboru. Ker je dopis spiran v do tojni obliku, a ima različnih neresnic in je zelo tendenciozen, se nam vidi potrebno, da se nanj oziramo.

Dopisnik trdi med drugim, da sta se zvezali italijanska liberalna in slov. klerikalna stranka, ter da sta prišli novi stranki, namreč it. ljudska in poslanci „Slov. kluba“ do nekega stika.

To je povsem neresnično; ravno narobe je res. Klub S. L. S. ali po besedah dopisnikovih — slov. klerikalna stranka nima nobene zveze z italijansko liberalno stranko. Vsa izvajanja iz te premise so tendenciozna in stranarska. Res pa je, da obstoji pismena pogodba o zvezi italijanske klerikalne stranke, katero imenuje dopisnik it. ljudska stranko, s poslanci „Slovenskega kluba“, ki sestoji iz treh strank, namreč iz liberalne stranke (3 poslance), iz neodvisne (2 poslance) in agrarne stranke (4 poslance).

Res je, da so sklenili poslanci slov. liberalne in agrarne stranke pogodbo s klerikalnimi Italijani, ter da so povsem prezirali konzervativne slov. poslance, in sicer v svetu, da dobi slov. liberalna stranka jednega odbornika (A. Gabrščeka) in agrarna jednega (dr. Frančka). Za ta „geschäft“ so obljubili italijanskemu jedini deželnemu odborski mandat, o katerem razpolagajo Slovinci. To je neovrgljiva resnica, o kateri se vsakdo lahko prepriča iz lista „Naš glas“ in kateri ne bode nikdo resno ugovarjal.

O tem, kar piše dopisnik, gleda poslanca Jos. Štrekla, se ne bodo žejnici pričkali. Stvar je v dobrem tihu, pride pred porotnike; in tam pride res-

gostilničar 12 K; Ana Suttner, trgovka 5 K; Anton Skubin, vadn. učitelj v pok. 2 K. (Dalje pride.)

Politični pregled.

Rekonstrukcija avstrijskega ministerstva.

Dunajski listi pišejo, da je rekonstrukcija avstrijskega ministerstva že sklenjena stvar. V prihodnjem ministerstvu ostanejo poleg barona Becka le še ti ministri: Bienerth, Georgy in Koritovsky. Cesar se povrne prih. teden na Danski. Državni zbor pa se snide dne 17. novembra.

Punt v južni Hrcegovini.

V Lipniku se je ljudstvo sputalo. Prišlo je med Srbi in našim vojaštvom do prelitja krvi. Ustreljenih je bilo več vojakov. Vojaštvo v Lipniku ni moglo vzdržati miru in udružiti ustaje. Prišlo je na pomoč vojaštvo iz Gaskega. Pomnoženemu vojaštvu se je v nekaj urah posrečilo napraviti mir. Ustreljenih je bilo več srbskih voditeljev. Prebivalci so utekli v gore.

Novice.

Imenovanje in odlikovanje. Gosp. dr. Ivan Žlogar, titula ni sekcijski svetnik v ministerstvu za notranje stvari, je imenovan pravim sekcijskim svetnikom. — Gosp. Vatroslav Jarić, profesor slovenske filologije na dunajskem vseučilišču, je dobil povodom svojega umirovljenja viteštvoto.

Kako odgovarja Gabršček. Štiri vprašanja smo pred kratkim stavili „Soči“. Gabršček je odgovoril le na eno, in še na to le po svoje. S tem odgovorom se bomo obširnejše bavili, kendar nam odgovori Gabršček še na ostala 3 vprašanja: o falfikaciji volilnih spisov, o svojem izkorisčevanju narodne ideje in o svoti ljudskega denarja, ki so jo že do zdaj pozrli njegovi „piruhi“ (Hôtel Süd bahnhof, itd.).

Za danes konstatujemo le tole:

1. Mi smo vprašali „Soči“, koliko plačuje Gabršček za svoje prostore slovenskim denarnim zavodom „in contanti“ (v gotovem denarju). Na to nam ni odgovoril Gabršček.

2. „Goriška ljudska posojilnica“ ni do cela zasebna naprava; zato se imenuje ta denarni zavod ljudska posojilnica in zato je tudi podrejena javnemu državnemu nadzorstvu. V hiši „Goriška ljudska posojilnica“ je investiran ljudski denar. Zato ima javen list pač pravico vprašati, kako se obrestuje ta denar, katerega se držijo žulji in rose našega ljudstva

3. Da smo „Soči“ vprašali, koliko plačuje Gabršček za svoje krasno stanovanje v II. nadstropju posojilnične hiše, je on sam krov. On bobna prav te dni po „Soči“ o svojem nesebičnem delovanju za narod, o svoji brezbržnosti za svoj žep, a mi se še dobro spominjamo, da je trdil Gabršček l. 1903 v „Soči“, da tice to stanovanje njemu tudi za nižjo najemnino, češ, da se je on najbolj trdil, da je prišla posojilnica v sedanje roke. Vemo tudi, da se je bila oglasila za to stanovanje neka ugledna slovenska družina, ki je ponujala za iste prostore veliko več kakor Gabršček.

4. Konstatiramo tudi to, da Gabršček v svojem odgovoru ni povedal, koliko plačuje za posojilnične prostore, v katerih ima svojo tiskarno, prodajalnico, knjigoveznično in uredniško sobo; tudi ni povedal, koliko najemščine daje „Trgovskemu domu“ in za holel „Zlati jelen“. Gabrščekova splošna opomba, da on plačuje več kakor drugi ponudniki, nam ne zadostuje, če hočnmo dognati, kako se obrestuje investirani ljudski denar.

Občni zbor „Krojaške zadruge“, ki se je vrnil dne 22. t. m., je sklenil z ozirom na čisti dobiček, katerega kaže računski sklep za l. 1907, obrestovati obstoječe deleže za l. 1907 s 6 odst. obresti. Člani se pozivajo,

da odpadajočo dividendo dvignejo. V načelstvo in nadzorstvo so bili izvoljeni vsi dosedanji udje prvega in drugega zastopa.

Tomaževu žlindro ali črni prah, kakor ga naši ljudje imenujejo, bo treba kmalu rabiti. „Goriška zveza“ je že skoraj razprodala svojo zalogu za letos na debelo posojilnicam, ki se s tem haviyo. Drugi, ki so bili vajeni, žlindro kupovati naravnost v zalogi zveze v Gorici, opozarjam, naj se naroče, preden zaloga popolnoma poide. Na razpolago imamo 16 odst. in 17 odst. žlindro.

Domači hranilniki. Da se pospeši varčevanje zlasti pri otrocih, so sklenili naše kmečke posojilnice na Goriškem, da vpeljejo tudi one tzv. domače hranilnike. V „Prim. L'stu“ smo prinesli svoječasno govor, ki ga je v tem oziru imel pri zadružnem sestanku dne 10. sept. t. l. v Dornbergu čast. gospod kaplan Vodopivec iz Črnič. Takrat se je „Goriški zvezci“ to naročilo in ta je to storila. Naročila je večje število domačih hranilnikov, katere izdeluje kovački mojster g. Rojec iz Sovodenj. Hranilniki bodo lični, vognu črno lakirani, in kar je največ, tako po ceni, kakor nikjer drugod. Pozivljamo naše posojilnice, da jih prej ko mogoče naroče pri „Goriški zvezzi“.

Lanene tropine, zmlete ima sedaj tudi „Goriška zveza“. V „Gospodarskih naukah“, katere je l. 1905 izdala družba Sv. Mohorja piše glede lanenih tropin g. Rohrman sledete: „Lanene tropine so najbolj okusne in najbolj zdrave tropine in zato tudi najbolj drage. Dobre lanene tropine imajo 24-7 odst. beljakovine in 10 odst. tolšče, torej več kot dvakrat toliko, kakor pšenični otrobi, 2½ krat toliko, kakor oves in turšica, in trikrat toliko, kakor dobro seno. Lanene tropine so prav tečna krma in se priporočajo zaradi svojih ugodnih lastnosti prav posebno slabotnim molznim kravam in teletom, kadar jih odstavljam. Prav ugodno vplivajo na molzne krave v obče, posebno pa v zadnjem času pred otočitvijo in 14 dñji po nje. Kakor uča mnoge izkušnje, se pri takem krmljenju krave laže otele, se laže otrebijo in tudi pozneje ne obole tako lahko za porodno vročnico. Lanene tropine so sploh jako krepilna in vsled svojega prijetnega okusa in sluzaste kakovosti jako zdrava krma; zato se še posebej priporočajo za slabotne in bolehne živali. Pokladamo jih na dan po 1 do 1½ kg. Teletom se daje po ¼ do ½ kg lanenih tropin na dan.“ Tako kmetijski strokovnjak. Letos, ko trpimo na pomanjkanju krme in maramo nedostajajočo krmo nadomestovati z zmetuimi, močnimi krmili, je nasvetovati vsem kmetovalcem, naj posnemajo kmetovalce v drugih deželah in naj vpeljejo tudi porabo močnih krmil, predvsem lanenih tropin, klajnega apna i. dr. Klajno apno je tudi važno sredstvo, ki izboljša slabo seno, posebno seno, ki ima vsled velike suši v sebi le malo rudinskih snovi, nadalje slamo, koruzuico in korenstvo, ter varuje živali pred lizanjem kostolomnic in hrosnoto. — „Goriška zveza“ ima oboje v zalogi v zajamčeni kakovosti in po najnižjih cenah.

Velik pomen slovenskega „Sirotišča“ v Gorici je spoznalo tudi županstvo Kamnje na Vipavskem s tem, da je v svoji seji z dne 4. oktobra sklenilo pristopiti k istemu kot ustanovnik vplačavi 200 K.

Poziv iz Št. Andreža. — Pozivljam dopisnika iz Št. Andreža v zadnji „Soči“, da prekliče oziroma dokazuje svoje trditve, da sem jaz pisal zadnje dopise iz Št. Andreža v Gorici in da „capljam“ v ulico Vetturini. Ako tega ne stori, imenujem ga javno nesramnega lažnika in podlega obrekovalca. Vrhutega se tem potom zavežem, da mu prepustim vso svojo letošnjo plačo, ako zamore dokazati, da sem le količaj v zvezi z zadnjimi dopisi iz Št. Andreža v Gorici in da sem napravil le en korak po ulici Vetturini, odkar služujem v Gorici na realki. Torej le korajno na

dan s svojim imenom in z dokazi, dopisunče, če si hočeš na lahek način zasluti precejšnjo nagrado mesto gori omenjenih častnih naslovov! Hic Rhodus, hic salta!! Dr. Josip Pavlin.

O p. uredništva. Resnici na ljubo potrjujemo, da g. dr. Jos. Pavlin nam ni poslal, in vemo tudi, da ni pisal dopisov, priobčenih v zadnjih številkah „Gorice“.

O krajevnih napisih smo čitali te dni v slovenskih listih, da so ti pri nas na Primorskem samoslovenski in da ne razumejo, zakaj je neko glavarstvo na Kranjskem izdal ukaz na občine, da morajo biti krajevni napisi dvojezični. Nam se zdi, da taka zahteva politične oblasti na podrejene občine ni na mestu in da politična oblast ne more vplivati na posamezna županstva, da morajo nobeti dvojezične krajevne napis. Pa tudi neumestno se zdi človeku, zakaj naj bi bili v čistoslovenskih občinah dvojezični napisi. Pri nas na Goriškem ima res mnogo občin samoslovenske krajevne napis in nobenemu ne pade v glavo, da bi protestiral proti temu. A mnogo — in sicer večina — občin ima dvojezične napis. Dobro bi bilo, da bi se ta stvar enkrat urenila. Slovenske občine naj dobijo samoslovenske krajevne napis, kar je edino pametno. Kakor imajo nemški kraji samonemške napis, tako naj se zgodi tudi s slovenskimi občinami. Enakopravnost povsod. Slovenci plačujemo davke kakor Nemci, enakopravnost nam je bila že l. 1848. zagotovljena. Čemu torej take zapreke, kakor so se pripetile sedaj na Kranjskem. Slovencem še v glavo ne pade, da bi od nemških občin zahtevali slovenskih krajevnih napisov. Slovenskim občinam slovenski krajevni napis, nemškim nemški in italijanskim italijanski, pa mirna Bosna.

— Krvavi pretep med vojaštvom in policijo v Gorici. — Že nekaj časa se pojavljajo v Gorici razne praske med dragonci, nastanjenimi v Gorici, in med civilisti, večinoma Lahi. Beseda da besedo, zraven igra pa zaužiti alkohol pri tem gotovo glavno vlogo. Več oseb je bilo zaradi izgredov z vojaštvom že kaznovanih, enako so bili kaznovani tudi vojaki po predpisih vojaškega zakona. — V nedeljo se je pa vojaštvo skušalo s policijo. Na eni strani vojaštvo (dragonci) s sabljami, na drugi strani pa policija z revolverji. Prišlo je do krvavega pretepa, streljanja, mahanja s sabljami in bodali. Bil je pravi krvavi boj.

Stvar je bila tako-le: Kakor znano, plešejo vsako nedeljo in praznik v znani restavraciji „Steinfeld“ na Goriščku. Skoro vse pretepi, ki so se vrili z vojaštvom v Gorici do sedaj, so bili sedega plesa. Na teh plesih se zbirajo poleg drugih tudi dvomljivi elementi. Tudi mi smo že večkrat opozarjal politično oblast, naj prepove take ples, ki ne delajo časti „moderni“ Gorici. V nedeljo so torej tudi plesali v omenjeni restavraciji. Proti polunoči pa so nekateri dragonci, seveda pijani, hoteli plesatizaston. Vrhuta so plesali z ostrogami, kar bi ne smeli. Posebno dva sta bila drzna in začela sta razsajati. Prišli so na lice mestništiri redarji, da bi napravili red. A naleteli so slab. Redarji so hoteli razsajajoča dragonca arretirati. V tem hipu je nastala cela vojska. Nakrat je bilo vse vojaštvo proti redarjem. Vpitje, rjojenje in psovanje je bilo divje. Dragonci so potegnili sabje ter mahali na desno in na levo. V krčmi so vse pobili, kozarci so kar šredali po zraku, enako steklenice, stekla so vsa pobita, v krčmi je bilo vse razdejano. Redarji so se nahajali v grozem položaju. Bili so prešibki nasproti dragoncem in drugemu vojaštvu, ki je vihtelo sabje po zraku. V tem prepircu je mahnil neki dragonec stražnika s sabljo po glavi. Redar je ves v kri pa del na tla in omedlel. Brž so ga prenesli v bolnišnico usmiljenih bratov. Ko so redarji videli, da jim gre za življenje, so jeli streljati z revolverji v zrak v znamenje pomoči. Ta hip pa je nek razsajajoči korporal zavil na dvorišču resta-

vracije drugim dragoncem, ki so nastanjeni v istem poslopju, ki so pa ta čas spali: „Heraus Burschen, Alarm, anstreten!“ Dragonci so koj ustali in se s puškami in sabljami oborožili. Redarji so pa z revolverji v rokah zabranjevali istim izhod iz poslopja. Vnel se je hudo ranjen s sabljo na roki. Redarji so streljali v zrak in proti vojakom. Odali so do dvajset strelov. Vojaki so bili divji. Stražniki so morali bežati pred vojaštvom. Dragonci so imeli tudi puške, patron pa niso imeli, kar je bila le sreča. V tem hipu pa je prišla močna vojaška patrulja s častnikom na čelu in šele tej se je posrečilo ukrotiti divje vojake. Prišla je tudi patrulja dragoncev in več redarjev, a krvavega pretepa je bil že konec. Prišel je na lice mesta tudi grof Attems, katerega je neki vojak grdo nahrulil, nakar je bil aretiran. Policija jedragoncem odvzela več sabelj, kap in drugega. Ranjenih vojakov je več, pravijo da nad 10. Na Goriščku je bilo več sledov krvi. Boj se je končal okoli ene ure popoldne. Glavarstvo oz. policija ter vojaška oblast vrnila sedaj strogo preiskavo, ki bo spravila na svetlo prave krive teh izgredov.

Policijnska oblast pa naj napravi konec temu zloglasnemu plesu na Goriščku. Tam se pleše vsako nedeljo in praznik, tam se ne pozna ne adventa, ne posta, divja se kar naprej. Čudimo se hišnemu posestniku, ki je neki plemenita, da dovoli kaj takega v svojem stanovanju.

— Železnica Sv. Lucija-Tolmin, Spodnja Idrija-Zire-Ljubljana (drž. kol.) Z državnim poslancem gosp. Fr. Povšetom na čelu je dobil konsorcij predkoncesijo za eno leto za projekt imenovane železnice.

— V Šmarjah se je vril v nedeljo po blagoslovu vstanovni shod „Kat. slov. izobraževalnega društva“. Udeležba je bila obilna. V poljudnem in navdušenem govoru je očrtal velesp. g. dr. Dermastia namen društva, namreč potrebo in način izobrazbe našega moštva in mladine. Po prabranih pravilih se je vpisalo 31 članov; več se jih še vpiše.

— Tečaj za čevljjarje. Zavod za pospeševanje male obrti otvoril strokovni tečaj za čevljjarje v Gorici in sicer od 16. novembra do 19. decembra. Ponuk bo seveda italijanski in se bo obdržaval vsako nedeljo in praznik po 6 ur. Prosnje za vpis je vložiti do 7. novembra na zavod za pospeševanje male obrte v Gorici, ulica Mirelli 31.

— Izgubljene in najdene redi. Našla se je mala torbica in pa močnijek s precejšnjo svoto. Dobji se na policiji.

— Velikansko mino so užgali minuli teden v Sesljanu pri Devinu v navzočnosti namestnika princa Hohenlohe. Razstrelili so 90 metrov visoko in 100 metrov dolgo skalo. Za mino so porabili 29.000 kilogramov smodnika.

— Vinski pridelek na Vipavskem je letos izboren. Pa tudi mnogo ga je. Cena vina je nizka. Sedaj se prodaja po 18 do 22 K hektoliter. Sedaj se našim krmarjem nudi prilika, da si nakupijo dobro vino po ceni.

— Deželnozborske volitve v Istri. Pri nedeljskih deželnozborskih volitvah v splošni kuriji v Istri so zmagali vsi kandidati političnega društva za Hrivate in Slovence v Istri. Župan dolinski Pangerc je izvlogen. Dobil je 3134 glasov, samostojni protikandidat Ščkovič je dobil 706 glasov, kandidat slovenskih socialistov Štrajn je dobil 501 glas. Italijanski kandidat v tem okraju župan Bartolič je dobil 551 glasov, razcepeljenih glasov je bilo 75. Izvoljeni so tudi dr. Kurelič, Špinčič in Flego. Kurelič je dobil 4237 glasov, njegov nasprotnik socialist demokrat Jelčič 653 glasov. Kar se tiče italijanskih okrajev, je v prvem okraju ožja volitev med liberalcem dr. Apollonio in krščanskim socialistom Spadaro, v drugem okraju sta izvoljena liberalci Candussi in dr. Pesante, v tretjem okraju je izvoljen tudi z liberalimi glasovi socialisti

Kar piše člankar o Gasserju, je povsem neresnično, nikdo ni početkom misil na to, da bi se njegova volitev ne potrdila.

Kar piše dopisnik o ožji volitvi v kmečkih občinah za goriško okolico, je toliko res, da je imel prof. Berbuč 3 glasove večine, a da so se tudi našle tri glasovnice več nego je bilo glasovalcev. Toda člankar zamolči vedoma, da kar se govori o nepravilnosti zapisnika, ne velja za ožjo, marveč za prvo volitev. In pri tej se je pokazalo naslednje dejstvo, o katerem molčijo dopisniki "Soče", "Edinosti" in "L'eco".

Volilni spisi posameznih komisij so prišli na glavarstvo, tam se je ustanovil izid volitve in sestavil zapisnik za glavno komisijo. Vseh oddanih glasovnic je bilo 2264, prof. Berbuč je imel 1150 glasov, tedaj 17 glasov večine. Število 2264 se je premenilo in naredilo iz njega 2281, a potem se je doštel še 24 raztresenih ter navedlo kot skupno število glasov veljavnih glasovnic 2305.

Ta prva volitev prof. Berbuč-a je bila vsekakor veljavna, in proti tej trditvi ne pomogajo vse zvijače "Narodovega" dopisnikarja. To je volilna nepravilnost, ki se mora pojasniti.

Ne le laški liberalci, ampak vsak človek, ki ima še kaj poštenja v sebi, vsaka stranka, kateri so svete ljudske pravice in avtonomija dežele, mora ugovarjati proti načinu, kako se je postopalo pri prvi volitvi prof. Berbuč-a. Če se k temu molči, potem je vsaka volitev brezpotrebna. Tako je, g. dopisnik!

Oprenašanju vknjiženih dolgov.

Govoril Sv. Premrou na zadružnem sestanku v Dornbergu dne 10. sept. t. l.

Kmečke posojilnice rafajzenskega sestava, kakor jih imamo večinoma po vseh krajih naše ožje domovine, morajo po svojem bistvu predvsem negovati osebni kredit, t. j. posojevanje denarja na poročstvo. Ta način izposajevanje je najcenejši in mora vzbujevati v narodu mejebojno zaupanje, ki ga še zelo nedostaja. Posojilnice so toliko bolj poklicane negovati ta način kredita, ker je pri njih po zakonu izključena menica, sredstvo, ki je že marsikom občutno škodovalo, ker ni zadostno poznal posledice meničnega prava.

Vendar so bile nekatere posojilnice primorane posluževati se tudi zemljeknjižnega kredita, t. j. posojevanje na vknjižbo na nepremičnine. Vzroki za to so razni. So posojilnice, ki imajo preveč branilnih vlog in ne morejo vsega denarja izposoditi za majhna posojila na poročstvo. Zato so začele dajati večja posojila na vknjižbo. Drugod so morale posojilnice ljudem pomagati z večjimi posojili, da so jih rešili gospodarskega poloma. So še drugi vzroki, v katere se pa ne moremo spuščati. Gotovo je, da pravila kmečkim posojilnicam ne branijo posojevati na vknjižbo, vendar jim je nasvetovati, da se tega poslužujejo v najmanjši meri.

Na nekaj pa je treba posebno opozarjati naše posojilnice, še posebno pa dolžnike, namreč na prenašanje zemljeknjižnih dolgov. Novi zakon z dne 22. svečana 1907. d. z. št. 49 zelo olajšuje stroške, ki so pri tem pravnem poslu. Mislimo si slučaj, vzet iz praktičnega življenja. Janez dolguje n. pr. Petru bogatinu znesek 1000 K. Zaobrestovati mora ta znesek po 6% na leto. Peter pa seveda rad vidi, da mu ob času plačila obresti Janez še kaj drugega stisne v pest razen denarja n. pr. lepo rejeno kokoš, košek sadja, grozdja, jejo in takih-le reči, ki se dajo dobro uporabiti. V domačem kraju pa se je ustanovila posojilnica in Janez, ki je "furbar" vzame rajš posojilo pri posojilnici in izplača Petra. Plačeval bo obresti, pa ne bo treba več kokoši in drugega. Dokler ni bilo zakona o prenašanju dolgov s pristojbinskimi olajšavami, je moral Janez najprej v zemljiski

knjigi izbrisati Petra, potem vpisati pa na novo posojilnico. Računajmo, kaj ga je to pri 1000 K dolga stato. Izbrisno pobotnico je kolekoval s 5 K, novo zadolžnico pri posojilnici tudi s 5 K, povrjetve podpisov so ga stale — ako jih je napravil pri sodišču vsako po 72 vin. je 1 K 44 vin. zemljeknjižna prošnja 3 K in vpisina za K 1000 — posojila in 100 K varčine 6 K 87 vin. — seveda a) o mu je posojilnica sama sestavila vse potrebne listine, ne da bi mu bilo treba iti k notarju. Tedaj vsi ti stroški znašajo 18 K 31 vin. Po novem zakonu o konverzijah ali prenašanju dolgov bi pa imel Janez sledeče stroške: Odstopno pismo, s katerim Peter odstopa svojo terjatev nasproti Janezu posojilnici, bi ga stato 1 K kolek. Za poveritev svojega in Petrovega podpisa bi rabil pri sodišču 72 vin., za zemljeknjižno prošnjo pa zopet 3 K. Ker mu ni treba plačati vpisnine, bi ga stal cel prenos svojega dolga tedaj le 4 K 72 vin. Kakor razvidno, prihrani po novem načinu prenašanje veliko stroškov. Seveda kjer so vknjiženi slučaji mnogo zaviti, tam je primerno več stroškov. Tudi je vprašanje, ali bi šel vsak upnik podpisat listino k sodišču, ali raje k notarju.

Da pa more prenašanje vknjiženih dolgov zahtevati pristojbinske olajšave po novem zakonu, je treba da novi dolg zadostuje enemu teh pogojev: 1. da se zniža obrestna mera za ves čas, ko ostane denar izposojen, za vsaj 1/4% ali pa se 2. dolg, ki je bil prej plačljiv v gotovem obroku ali proti odpovedi spremeni v amortizacijski dolg, t. j. v dolg, pri katerem plača dolžnik vsako leto poleg obresti še določen odstotek za odplačevanje dolga. Seveda se mora pri tem pogoju upnik v smislu zakona vezati, da ne odpove posojila vsaj šest let, ako dolžnik točno plačuje obresti in odplačilni odstotek. Dolžnik pa mora na vsak način v odstopnem pismu ali pa v zadolžnici izjaviti, da je porabil posojilo pri novem upniku v poplačilo starega upnika.

Prenesti se da le vknjižen dolg v svoji vknjiženi vrednosti. So pa slučaji, kjer rabi dolžnik več denarja, da poplača prvotnega upnika, bodisi da je zaostal z obrestmi, bodisi da ima pri njem poleg vknjižnega še drug dolg. Glede vknjižne slike pride novi upnik na isto mesto v zemljiski knjigi, na katerem je bil prejšnji, novo nadposojilo pa pride na tisto zemljeknjižno mesto, kakor je nudi zemljiska knjiga. Pristojbine glede prenešene terjatve se plačajo po konverzijskem zakonu, glede presežka pa po splošnih pristojbinskih predpisih. Tedaj zadolžnica za presežek po II. lestvici, vpisina pa 1/2% z 25% odstotnim poviskom.

G. predavatelj je ta predmed natančneje pojasnil navzočim zadružnim voditeljem ter izjavil, da bo šla "Goriška zveza" v tem oziru brezplačno in drage volje s pojasnili in s sestavo potrebnih listin na roko.

Razstava goveje živine v Kanalu.

Dne 24. t. m. ob 8. uri zjutraj vršila se je razstava goveje živine za kanalski sodni okraj, katero je priredil deželni odbor. Z veseljem konstatiramo, da se je pokazal lep napredok tudi v tem okraju med prvo in drugo razstavo. Vsi večaki in strokovnjaki in vse člani komisije so to z veseljem priznali. Če pojde tako naprej, bode v Kanalu v 10 letih lepa živila "oberintalske" in "unterwaldske" pasme, ki ne bodo le v čast in veliko korist okraju, ampak se bodo gotovo tudi izvažala v druge dežele. Dočim smo videli na prvi razstavi pravo mešanico različnih pasem živali, kazala je letošnja razstava skoro enotno lice navedenih dveh pasem.

Res je, da stanejo te razstave deželo lepih tisočakov; a vspeh teh razstav je očiven, napredok lep. Ia sedaj

nam pridejo naši liberalci in agrarci in upijejo o slabem gospodarstvu v deželi hiši. Da, res je, deželna hiša nima od teh razstav nobenega haska; a dobiček za kmeta in posestnika je očiven in se bo pravi uspeh pokazal še lepše v bodočnosti. Ti kričači so podobni zastarelemu nazadnjaku, ki maja z glavo, ko vidi naprednega soseda zabijati stotake v nov vinograd, kateri pričenja graditi. "Ni škoda za denar?" — šepeta na joho sosedom. A ko vozi sosed čez leta polne kade grozja domov, tedaj se starokopitne skrije.

Živinorejci pa spoznajo po tem petju lahko naše liberalne ptičke. Njimi ni za napredek, marveč le za to, da bi prišli do gospodarstva.

Na razstavo je bilo prgnano okoli 80 glav živine. Med to je bilo 18 bikov, ki so se odlikovali po plemenski čistoti. Komisija je določila za bike sedem daril in 3 nagrade po 10 K.

Prvo darilo je dobil Josip Berlot iz Morskega 35 K; drugo Val. Štrukelj iz Loma 25 K; tretje Stanič Josip iz Gorenjegopolja 25 K; četrto Luka Gasparin iz Ročinja 20 K; peto Ivan Ipavec iz Ročinja 20 K; šesto Val. Štrukelj iz Loma 20 K in sedmo Štefan Škot iz Šališča (Kal) 20 K.

Nagrade so dobili: Anton Križnič — Gorenjavas 15 K; Štefan Rejec — Lom 10 K in Josip Gorjup — Vrh 10 K.

Najlepšo kravo je razstavil dež. poslanec Miha Zega, ki se je pa odpovedal darilu v denarju v prilog drugim posestnikom živinorejcem, in dobi le častno diploma.

Potem so dobili darila: Josip Tinta — Anhovo 25 K; Josip Šuligoj — Avče 20 K in Josip Gorjup — Vrh 15 K.

Nagrade po 10 K so dobili: Josip Berlot — Morsko, Peter Kos — Ročinj, Josip Stanič — Gorenjepolje, Janez Pregelj — Lom, Karol Lenardič — Pečno in Fran Valentinič — Morsko.

Za junice so bili obdarovani: Jos. Berlot — Morsko 30 K, Josip Čargo — Ročinj 20 K, Josip Gabrijelčič — Gorenjepolje 20 K, Miha Gabrijelčič — Ložice 20 K, Josip Križnič — Ročinj 20 K, Josip Čargo — Ročinj 20 K in Miha Mavrič — Škale 20 K.

Nagrade po 10 K so dobili: Jožef Pregelj iz Loma, Anton Ipavec iz Anhovega in Ant. Medvodiček iz Gorenjega polja.

Živinorejcem tega okraja kličemo: Le tako naprej! To bo vam v korist in okraju v ponos.

Razstava goveje živine na Ceski.

Tudi ta razstava je pokazala, da denar, ki ga izdaja dež. odbor v to svrhu ni zavrnjen. Med prvo in sedanjo, drugo razstavo je razlika in sicer razlika na bolje. Toliko komisija kakor vse obiskovalci razstave, so soglasno priznali, da je tudi v tem okraju lep napredok v živinoreji od zadnje razstave. Živila ni bila sicer še jednovrstna, kakor bi bilo želeti. Razstavili so lepo živilo različnih plemen, vendar pa so vse priznali, da prevaguje pasma, določena za ta okraj. Žal, da so se nekateri hudovali, ker se ni njim priznalo darilo ali vsaj nagrada za lepo belansko in domače pleme; toda komisija se je, če tudi ne rada, strogo držala načela, da mora priti pri obdarovanju v poštov le živila "untervaltska" ali "oberintalske" pasme, ki najbolj prijai klimatičnim in drugim razmeram tega okraja.

Na razstavo je bilo prgnano 85 glav lepe živilo vkljub temu, da je bilo zjutraj vreme zelo neugodno in je oddaljenim oviralo pot z živilo na Cesto. Razstavljenih je bilo 10 bikov, 38 krav in 37 junic. Okoli poludne je komisija dovršila svoje delo ter razdelila nagrade in darila.

Za bike je dobil darilo 30 K Jožef Bone s Ceske, tako razumen in navdušen živinorejec. Nagrade po 10 K so dobili:

Anton Volič iz Plač (Sv. Križ); Anton Šatej iz Vrtovina in Jožef Fišar iz Črnič.

Za krave so bili odlikovani:

1. Franc Lozar iz Črnič (30 K). Obe njegovi kravi sta bili spoznani kot najlepši. 2. Silvester Rebek iz Mal. Žibelj (20 K); 3. Štefan Kovač iz Lokavca (20 K).

Nagrada po 10 K so dobili:

1. Jožef Vidmar iz Lokavca; 2. Jož Turk iz Brji; 3. Andrej Krkoč iz Kamenj; 4. Lovrenc Kalin iz Skrilj; 5. Ivan Kravan iz Črnič.

Za junice so dobili darila:

1. Jožef Pišot iz Šela (30 K); 2. Leopold Buvčar iz Šela (20 K); 3. Nikolaj Božič iz Vrtovina (20 K).

Nagrade po 10 K:

Karol Blažko iz Lokavca; Valentijn Novinc iz Skrilj; Vinko Favetti iz Skrilj; Hil. Vodopivec iz Kamenj in Ivan Volčič iz Črnič.

Dopisi.

Iz Št. Andreža. — Kak neresničen je štandrežki dopisnik goriške "Soče", je že spet pokazala zadnja štev. istega lista. Na drugem mestu dokazujem, kako neresničen je že samo glede moje malenkosti oni dopis iz Št. Andreža, kjer se me dolži, da sem jaz pisal zadnje dopise v "Gorici" in da hodim v ulico Vetturini, po kateri nisem hodil menda že najmanj pet mesecev. Res je le to, da že več let prijateljski občujem z domačim preč. g. župnikom, pa ne radi dopisov za "Gorico", ker imamo, hvala Bogu, za to v Št. Andrežu dovolj sposobnih in, kakor kažejo zadnji dopisi v "Gorici", celo zelo sposobnih mož. Pozivljam dopisnika v zadnji "Soči", naj pride na dan s svojim imenom, če ima le količaj poguma in poštenosti! Olkrit in pošten boj z odkritim in poštenim nasprotnikom, to je moje geslo, tega boja se jaz ne strašim in sem v tem oziru vsakemu nasprotniku vedno na razpolago.

Z ljudmi pa, ki govorijo spredaj tako, zadej pa drugače, ki obrekujejo v javnih listih skriti v zasedi in se bojijo luči in resnice ter hočejo še celo vrhu tega veljati za najbolj omikane vaščane, nočem imeti najmanjšega opravka. Na vsa eventualna bodoča zavijanja iz Št. Andreža glede moje malenkosti v "Soči", se ne bom oziral, če se ne dotikajo moje časti in so brez podpisa, ker vse pametni štandrežanje dobro vedo, koliko je resnice pri "Sočinah" dopisih iz Št. Andreža. Sapienti sat! Tudi sedaj sem hotel podati le nov dokaz za "resnicoljubnost" štandrežkega dopisnika v "Soči". Tej pa moje odkritošrno pomilovanje na takih dopisnikih!

Dr. Josip Pavlin.

Darovci.

Za "Šolski Dom" so plačali predsedništvo: Duhovčina devinskega dekanata zbrana pri pastoralni konferenci v Nabrežini 15 K; Matija Rutar, sodni svetnik 5 K; Franc Plohl, šolski svetnik 3 K; F. L. v Gorici 4 K; dr. Franc Žigon, profesor bogoslovja 30 K; Anton Koren, trgovec 24 K; dr. Marij Pascoletto, notar 5 K; Anton Kuštin, trgovec 2 K; Konjedie in Zajec, trgovca 25 K; Ivan pl. Braunizer, uradnik v pok. 3 K; Ivan Wolf, stolni korar 3 K; dr. B. Pijkl, zdravnik 30 K; Ludovik Vazzaz, profesor 2 K; dr. I. Dereani, zdravnik 5 K; Radoslav Marzidovšek, vojaški kurat 10 K; dr. I. Sket, odvetnik 2 K; Franc Orešec, profesor 3 K; Pregrad in Černetič, trgovca 5 K; Franc Blažon, železniški uradnik 2 K; Anton Pečenko, posestnik in trgovec 4 K; Karol Drašček, posestnik 5 K; Alojzij Fogar, veleposestnik 10 K; N. N. v Gorici 2 K; Anton Jakonič, vodja na "Montu" 4 K; Josip Musič, zasebni uradnik 2 K; Ivan Simčič, zasebni uradnik 2 K; Anton Cigoi, trgovec 5 K; M. G. (?) 5 K; Ivan Gleščič,

demokrat dr. Ritossa. To je prvi socialni demokrat, izvoljen za istraški deželni zbor. Krščanski socialist Spadaro v prvem okraju najbrž ne bo zmagal pri ožji volitvi, ker bodo socialni demokrati šli z liberalcem.

Izredne dočke pri tretjem voju v Gradišču. V področju graškega voja se je ukenilo vse potrebno, da je voj v slučaju resnih homatij na Balkanu takoj pripravljen do zadnjega vojaka. Graški listi poročajo, da ima 3. voj naloge v resnem slučaju zasesti južne meje alpskih in primorskih dežel.

Nove muzikalije. Slavni skladatelj slovenske himne „Naprej zastave Slave“ g. Davcrin Jenko je izdal na lastne stroške „18 slovenskih pesmi“ za moški in mešan zbor za eden glas, dva glasova in klavir. Cena K 4 — s poštino 20 vin. več. Dobijo se v „Glašbeni Matici“ in pri knjigotržcih. Priporočamo prav temu slovenskim pevskim zborom to najnovježjo zbirkovo.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gospodarska ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlone, Portoriko itd. Oje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolje v zaboji. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč ob $\frac{1}{2}$ kila in od enega funta. Testening iz tvornice Žnidarsič & Valenčič. Zvezplene družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Telefon št. 72

Poštnohran. rač. št. 51.292

„CENTRALNA POSOJILNICA“

V GORICI

registrirana zadruga z omejeno zavezo v lastni hiši
M M Corso Giuseppe Verdi št. 32, I. nadstropje M M

Sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldan in jih obrestuje od 1. jan. 1908 dalje po 5%. Daje posojila na menice po 6 $\frac{1}{2}\%$ in na vknjižbo po 5 $\frac{1}{2}\%$. Dalje daje posojila na 5-letno mesečno odplačevanje ki znaša od vsacih 100 K 2 na mesec.

Stanje hran. vlog dne 31. dec. 1907 K 1,816.352.73
Promet dne 31. decembra 1907 . . . K 5,457.131.53

Loterijske številke.

24. oktobra.

Trst	64	13	31	71	5
Lince	2	1	74	20	58

Na predvečer

20 decembra

bodo velike razsvitljave v proširnej Avstriji katere preskrbi — po naročilih — naš pyrotehnik FERD. MAKUC v Gorici, ulica Mattioli št. 43.

Rojaki! Spominjajte se ob vsaki priliki „Šolskega doma“

Stavbena Ivrdka
Znidarčič & Stepančič

Gorica

Tržaška ulica številka 29.

se priporoča sl. občinstvu in drugim korporacijam za izdelovanje vsakovrstnih stavbenih del.

Prevzema nadzorstvo in izdelovanje načrtov ter statičnih računov.

Za obila naročila se toplo priporočata

Znidarčič & Stepančič.

Epilepsija.

Kdor trpi na epilepsiji, bolezen sv. Valentina in na drugih sličnih boleznih, naj se obrne na privilegirano lekarno Schwanen-Apotheke, Frankfurt A. M. Tu dobi tozadevno brošuro brezplačno

Tovarna kisa odlikovana na obrtni razstavi v Gorici l. 1900

FRANC KRALJ

Gorica, Kapucinska ulica št. 9 - priporoča cenj. gg. trgovcem raznovrstnega kisa. Cene zmerne, posrežba točna in poštena.

ZAHVALA.

Za izkazano iskreno sočutje ob prebridki smrti naše nepozabne matere, gospe

IVANE GVAIZ

kakor tudi za mnogoštevilno spremstvo k večnemu počitku, izrekamo tem potom svojo iskreno zahvalo.

Posebno se zahvaljujemo gg. profesorjem in gojenkam različnih zavodov za obilo udeležbo pri pogrebu, vsem blagim darovateljem krasnih vencev in gosp. K. Pičulinu, kaplanu za njegove tolažilne posete in besede.

GORICA, 23. oktobra 1908.

Rodbina Gvaiz.

Cerkvena mizarska dela

V rimskem in gotiskem slogu
izdeluje

A. Černigoj-Gorica.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja strojev tudi na tedenške ali mesečne oboroke.

Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu

Ivan Bednařík

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici
ulica della Croce štev. 6.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavjo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno korno nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovježjo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 10 leti uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekoslivi za domačo rabo in obrtne namene.

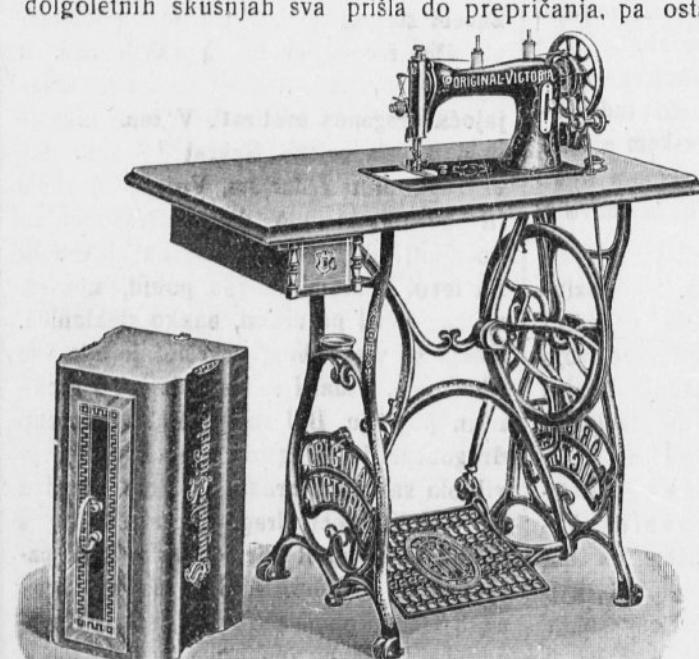
Original-Viktoria stroji so najpripravniji za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovaren.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.

